

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De monacho apud monasterium infirmato, quo Trappa dicitur, cui sancta
Maria gratiam confitendi obtinuit, cap. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

pascha monachus factus est, meritisque & precibus
beatæ Virginis Mariæ se illuminatû vique hodie glo-
riatur. APOLLONIVS: Cuius fuit vox illa facta de nube,
& quis sensus eius? CAESARIVS: Quantum ex iam di-
ctis colligitur beatæ Mariæ & sancti Benedicti: ora-
bant enim Christum, vt sicut voluntas eius est in ce-
lo, id est, in iusto, ita & eius voluntas, quæ semper
bona est, fieret in terra, hoc est, in illo iuvene tunc pec-
catore. Nec mirari debes, si peccatores per eam illumi-
nantur, quia sicut nomen eius ita & laus eius in fines
terræ: Maria enim interpretatur stella maris, siue illu-
minatrix. Quod verò desperati, & contra omnem gra-
riam indurati, per ipsam ad confessionem & veniam
reparentur, præstò sunt exempla.

CAPVT IX.

*Indurati
per eadē
ad cōfes-
sionem
perducū-
tur.*

**al. Si-
menim.*

IN prouincia Parica domus ordinis Cisterciensis
sita est, quæ trappa vocatur; in hac, sicut mihi reu-
lit dominus Henricus Abbas de* Simenim, asserens
sibi recitatum ab Abbate prædictæ domus, contigit
quod dicturus sum, tunc temporis recenter gestum.
Infirmatus est ibi monachus vsque ad mortem; depu-
tati sunt ei duo monachi ad seruiendum, qui dum si-
mul exissent, & æger solus iaceret, ingressi sunt duo
tetri spiritus in angulo domus stantes: complofis autē
manibus cachinnantes dicebant ad inuicem: Cras
hora tertia, deducemus cum magnò gaudio animam
huius ad infernum. Mox infirmus tremere cœpit atq;
palescere, maximè propter remorsum conscientia:
cōmiserat enim ante conuersionem peccata quædam
grauiâ, quæ, vetante erubescencia, confiteri non po-
ruit, neque clericus in seculo, neque nouitius, neque
monachus in monasterio. Pauens verò & circumspi-
ciens cōtemplatus est in angulo opposito matronam
pulcherrimam, in hac verba demonibus cachin-
nantibus respondentem: Nolite nimis gaudere, ego
illi dabo consilium, qualiter dentes vestros euadat.
Post quod verbum visio omnis, ministris intrantibus,
disparuit. Consilium autem intelligens cōfessionem,
matronam verò sanctam Mariam Dei genitricem,
quam

quam in tanto periculo, vt opinor, inuocauerat, Priore vocari fecit, cui omnia sua peccata, meritis beatæ Mariæ virginis adjutus, plenè ac deuotè confitens, & vt eadem Abbati, qui tunc præsens non erat, reuelaret, supplicans, oleo sacro inunctus, & dominici corporis sacramento munitus, hora à dæmonibus prædicta, sub spe veniæ spiritum exhalauit.

CAPVT X.

Simile beneficium consecuti sunt duo pauperes Parisijs à beata Virgine Maria, sicut mihi retulit Lambertus monachus, qui eodem tempore ibidem dicit se studuisse. Cum enim collecti fuissent in hospitali, quod situm est ante eius oratorium in paradiso, viro cuidam religioso, eiusdem hospitalis ministro, ipsa virgo benignissima, cui cura est de omnibus, apparere dignata est, dicens: Bone pater, vide vt diligentia ac custodia adhibeatur illis duobus pauperibus, quia in periculoso statu sunt, & dæmones cum multa solitudine circumeunt quomodo eis noceat. Quod cum indicasset sacerdoti, & ille eos ad emundationem conscientiæ hortaretur semel, ac secundò, nec proficeret, tandem subjunxit: Miseri, ego noui vos esse in peccatis grauissimis, citoque moriemini, & nisi confessi fueritis, intrabitis gehennam, pœnis æternalibus cruciandi. Illi verò territi, &, quod credibilis est, precibus beatæ Dei genitricis Mariæ illuminati, peccata sua confessi sunt, moreque Christiano decedentes, dæmonibus luctum, & sanctis angelis gaudium fecerunt in cælo. APOLLONIVS: Valde lætificant ista. CÆSARIUS: Non solum peccatores fidem sine operibus habentes, per ipsam, vt probatum est, illuminantur, imò etiam apostatæ à fide, quod signum est maioris misericordiæ, per eam Christo reconciliantur. De hoc habes manifestè exemplum in distinctione secunda, cap. quadragesimo-secundo, de iuvene, qui iuxta Florentiam Christum abnegans, & diabolo se reddens, eius precibus peruenit ad indulgentiam. Simile legitur de Theophilo Alexandrino. APOLLONIVS: Quia iam sermo satis protractus est de beneficijs eius circa peccatores,

Etiã apostata à fide per Virgine reconciliantur Christo. Eusebia in eius vita tom. 1. Surij 4. Februar.